Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36453
Copyright: Melk, Benediktinerstift

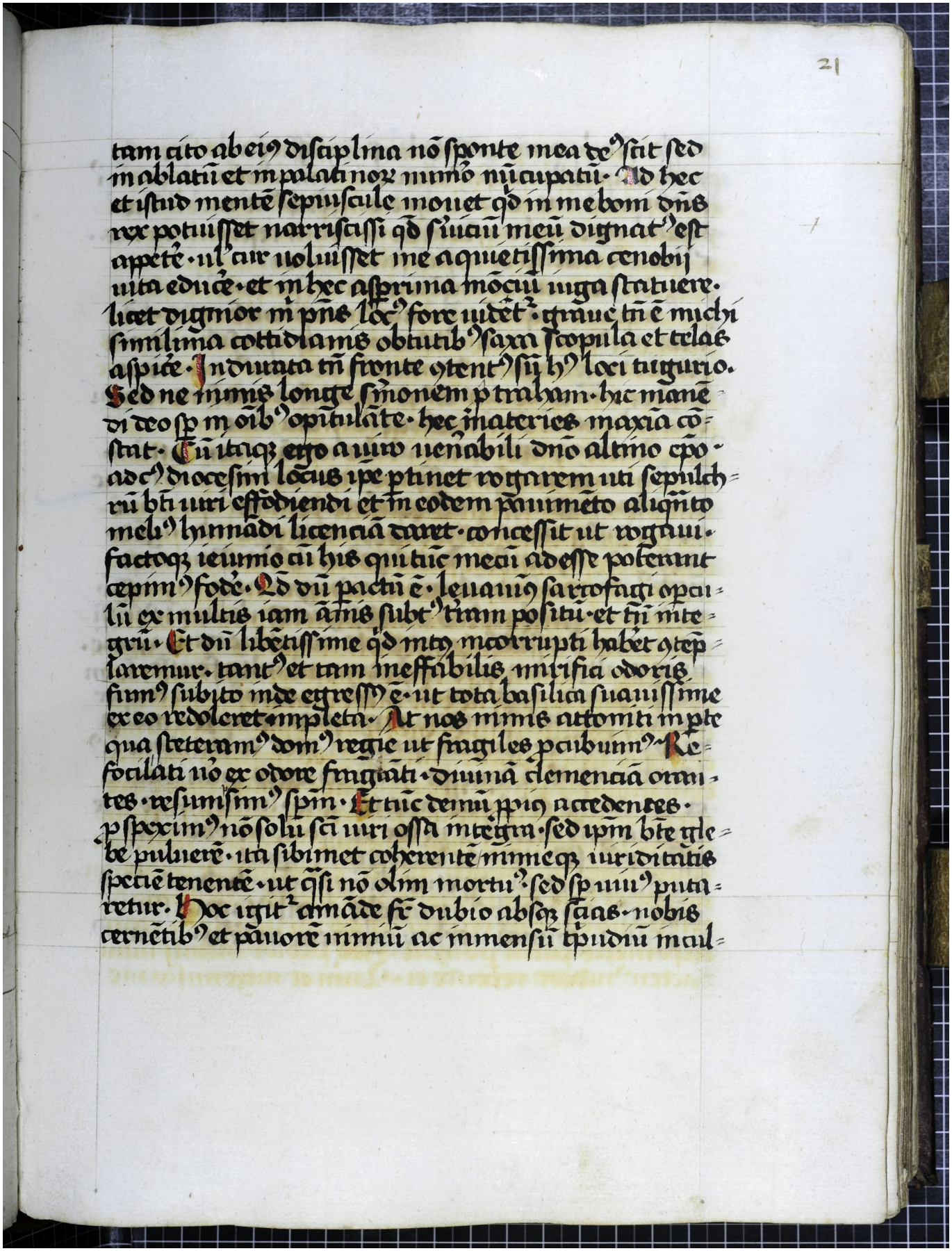

tam cito ab eis disciplina non sponte mea decisit sed
in ablatione et in palatio nox minime nuncupatur. Ad hec
et istud mente sepiusculo monet quod in me bonum dominus
rex potuisset narrisassi quod suavium meum dignatus est
appetere. ut aut voluisset me a quietissima cenobii
vita educere. et in hec asprima monachii iuga statuere.
licet dignior in prius locus fore videretur. quanque tuum est michi
similima cotidiana obtutibus saxa scopula et telas
aspicere. Induratam tuam frontem ostentans sui hujus loci tugurio.
Sed ne in minus longe sermonem protraham. hic manere
di deo sp in omnibus opitulante. hec materies maxima con-
stat. Cum itaque ego a vivo venerabili domno altino episco-
ad cui diocesim locus ipse pertinet rogatrem ut sepulchrum
beati viri effodiendi et in eodem panimento alignito
melius hymnadi licentiam daret. concessit ut rogatui-
factoque iejunio cum his qui huic meae adesse poterant
cepimus fodere. Quod dum pactum est. leviamus sarcofagi opercu-
lum ex multis iam annis subtus tinam positum. et tum inte-
grum. Et dum libentissime quod intus incorrupti habetur oste-
laremur. tantus et tam ineffabilis mirifica odoris
fimus subito inde egressus est. ut tota basilica suavissime
ex eo redoleret impletam. Ut nos minimis autem in pte
qua steteramus domus regie ut fragiles perbunnus. Re-
focillati non ex odore fragrati. divina clemencia ovantes.
resumsimus spm. Et huic demum prius accedentes.
prospeximus non solum sancti viri ossa integra. sed ipsum beate ecclesie
pulvere. ita sibimet coherente minime que iuriditatis
speciem tenente. ut quasi non olim mortuus. sed sp vivus putaretur.
Hoc igitur cum ade sine dubio absque fabulis. nobis
cernentibus et pavore immium ac immensum tpidum mal-